

Öğrenci Faaliyeti Kuruluş Deklarasyonu

1- Eşit, özgür, demokratik, parasız bir üniversiteyi ellerimizle yaratmak için kendi öz gücüne güvenen bir öğrenci hareketini kurmaya, sömürüye, eşitsizliklere, ayrımcılığa, ırkçılığa karşı bütün öğrenci arkadaşlarımızı, Öğrenci Faaliyeti örgütlülüğüne, mücadeleye davet ediyoruz!

2- Tarihin zor bir döneminden geçiyoruz. Dört yıl önce Haziran İsyanı'nda sokağa dökülmüş, umudun ışığını kuşanmıştık. Tarihimizden süzülen mücadele geleneğini günün ihtiyaçlarıyla harmanlayarak, AKP'ye karşı memleketi saran halk hareketini örgütlemek için; üniversitelerimizi sömürüye, zulme, baskıya karşı bir direniş odağı olarak örmeye çalışan mücadele pratiklerimizi, sokakta devlete ve sermayeye kafa tutan isyanımızı besleyen bir nehrin yatağına çevirmek için canla başla çalışmıştık. İsyana geriye çekilirken, isyandan süzülen deneyimimizi ceplerimize sakladık. Biliyorduk ki: "Bitmedi daha sürüyor o kavga / ve sürecek..."

3- AKP, isyanımızı bastırdı. Sokağı kuşatan bütün direniş odaklarını güç aygıtlarıyla ezerken, kendisini komutanı Saray olan bir güç aygıtına dönüştürdü. Zerre meşruiyeti kalmadı. Yaslandığı egemen blok, Haziran'ın da gürültüsüyle çatladı, o günden bugüne dikiş tutmadı. Eski suç ortağı "Cemaat"ın başrolü oynadığı 15 Temmuz darbe girişiminin ardından, kendi darbesini OHAL süreci ve KHK'larla yürürlüğe koydu. Şimdi 2016'nın sonlarında başlayan ekonomik kriz, Haziran İsyanı'ndan beri süren politik krizle birleşerek bir dönemin bitişi işaret eden çanları çalıyor. Gün, cebimize sakladığımız deneyimi kampüse savurma, sırtını öğrencilerin yaratıcılığına dayayıp, kentin bütün sokaklarına isyanın adını kazıma günüdür.

4- Egemenlere hatırlatma zamanı: diyalektik işliyor! Her saldırı, kendine direnişi örgütler alttan alta. Nasıl ki Haziran İsyanı'nın çığılığı sokaklarda yankılandıysa, yeni kavgamızın depremi de Kaçak Saray'ın duvarlarını çatlatacaktır. İşte bu umudun sahiciliğine yaslanarak, tarihin tavında dövülmüş devrimci mücadelenin bugünkü taşıyıcıları olarak yeni ateşler yakmak zorundayız: bütün coğrafyamızı kavuracak yeni devrim ateşleri! Şeyh Bedreddin'den Pir Sultan'a, Paramaz'dan Mustafa Suphi'ye Mahir, İbo, Deniz'den Erdal Eren'e, Hıdır ile İlyas'tan Suphi Nejat'a, Berkin'den Kader'e, Arin'den Aziz'e bu toprakların mücadelesi bize değerli bir hafıza sunuyor. Bu hafızayı bugünün eşitsizliklerine ve ezilmişliklerine karşı güncelleyerek yeni bir mücadele örgütleyeceğiz.

5-Yapılacak şey açıktır: örgütlenmek! Faşizmin aldığı mesafe bize gösteriyor ki, yaşamak için örgütlenmek esastır. Örgütlenmek demek, sömürüye, eşitsizliğe ve zulme karşı mücadeleyi bir plan ve program dâhilinde yapmaktır. Bu plan ve programı çıkarmak için bir araya gelmek, bu plan ve program dahilinde sorumluluk almak/sorumluluk vermektir. Sorumluluğumuz eşitsizliğe maruz kalan, sömürülen, zulme uğrayan her kimse onun yanında yer almak, üniversitesinde, işyerinde, mahallesinde ezilen herkesin mücadele etmesi için çaba göstermektir. Planlanması ve bir program dahilinde yürütülmesi gereken bu çabaların toplamıdır

6-İçinde yaşadığımız kapitalist toplumun temel çelişkisi emek-sermaye çelişkisidir. Marx'tan beri temel mücadelenin emeğinden başka satacak bir şeyi olmayan emekçilerle, başkalarının emeğini satın almaktan başka bir şey yapmayan sermaye sahipleri arasında olduğunu biliyoruz. Yalnız bu temel çelişki tek çelişki değildir. Bunun yanında ulusal/etnik (örneğin Türkiye'de Kürt olmak), mezhepsel (örneğin Türkiye'de Alevi olmak) ya da toplumsal cinsiyet (örneğin Türkiye'de kadın ya da LGBTI+ olmak) gibi başka tür ezilmişlik biçimleri de mevcuttur. Devrimciler bütün bu ezilmişlik biçimlerine karşı, birini diğerinin önüne ya da arkasına koymadan mücadele verirler. Fakat şu gerçeği unutmazlar: kapitalist toplumun bir bütün olarak ortadan kalkmasını sağlayacak olan örgütlü bir işçi sınıfı hareketidir. Üretimden gelen gücünü kullanarak kapitalizmin kendisini yeniden üretiminin önüne geçme yetisine sahip işçi sınıfı kapitalist toplumun temel mekanizmalarını kilitleyecek ve onların yerine başkalarını koyacak stratejik bir güce de sahiptir. Dolayısıyla yapılacak şey açıktır: güçlü

bir işçi sınıfı hareketi yaratmayı merkeze koyarak bütün ezilmişlik biçimlerine karşı topyekûn mücadele!

7-Topyekûn mücadelenin kapsadığı önemli ayaklardan biri de, var olan ideolojik potansiyeli ve bu potansiyeli başka alanlara da taşıyacak dinamizmi nedeniyle öğrenci mücadelesidir. Bugün üniversiteleri kasıp kavuran güçlü bir öğrenci hareketine ihtiyaç vardır. Çünkü okullarımız bizim sadece günümüzün büyük bir bölümünü geçirdiğimiz mekanlar değil, aynı zaman-da bizim “yaşam alanımız”dır. Bencil, yalıtılmış, steril bir yaşamı bize dayattıkları bu mekanları, üreterek, paylaşarak, değiştirerek yeni baştan kuracağız. O güzel şarkıda da dediği gibi “Yeni baştan kurulacak bir ülkeyi / Aşkla örmeye benzer devrimci olmak...” Alanımızdaki haksızlıklara karşı mücadele etmek ülkemizdeki daha büyük haksızlıklara karşı gelececek mücadeleleri tamamlayıcı “bir ilk adım”dır.

8-Öğrenci hareketinde Dev-Genç kırılmasının yarattığı dinamik üniversitelerden sokağa taşmış, işçi sınıfıyla bir bağ kurmaya başlayan bir irade açığa çıkmıştır. Egemenler “tek bilek” her türlü zoru kullanarak bu iradeyi bastırmıştır. Egemenler 71 İsyanı’ndan gerekli dersi çıkarmıştır: üniversiteleri zapt edemeyen iktidarını sağlama alamaz! Bugün de YÖK’üyle, polisiyle, bilimi toplumsal işlevlerinden yalıtıp metalaştırarak, bütün karar alma süreçlerinden özneleri dışlayarak, üniversiteyi güvencesiz bir işyerine dönüştürerek, sadece üniversitelerin bütün bileşenlerine değil bütün topluma saldıran egemenler öğrenci örgütlülüğünü dağıtmayı kendilerine görev bilmişlerdir. Özellikle OHAL ile birlikte bütün muhalif sesler soruşturmalarla uzaklaştırmalarla gözaltılarla susturulmaya çalışılmaktadır. Barışa sahip çıkan bir kamu vicdanı yaratmaya çalışan Barış Akademisyenleri’ne karşı başlayan linç girişimi, yayınlanan KHK’lar ile birlikte bütün muhalifleri meslekten ihraç etmeye kadar gitmiştir. Üniversiteleri yeniden bir direniş odağına çevirmekten başka bu cendereden çıkış yolu yoktur.

9-Öğrenci gençlik “geleceksizlik” ve “kariyerizm” ile terbiye edilmektedir. Kaygılarımız yaratıcılığımızı teslim almıştır. Kendi potansiyellerimizi ve isteklerimizi gelecek kaygısıyla ertelerken “gelecek fikri”nin bize gösterilen bir sopa olarak bugünü değersizleştirip esir aldığını görmez olduk. Sorgulamaya, araştırmaya, düşünmeye kendi geleceğimizi kendi ellerimizle kurma fikrinden başlayacağız! Sanatın özgürleştirici zırhını kuşanarak, egemenlerin ahlakının yerine devrimci bir etiği koyarak, tüketilemeyen tek şeyin sömürü düzeni olduğunu vaaz eden bu yaşam tarzıyla hesaplaşacağız!

10-Öğrenci Faaliyeti olarak bütün amacımız; “hem politik hem maddi anlamda kendi öz gücüne güvenen bir öğrenci hareketini var ederek, sömürünün olmadığı özgür, eşit ve adaletli bir ülkeyi yaratma mücadelesinde taş üstüne taş koymak”tır.